

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันประเทศไทยของเรามีความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีมากขึ้นสภาพสังคมและเศรษฐกิจเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว มีนักลงทุนชาวต่างชาติมาประกอบธุรกิจในประเทศไทยมากมาย ภาษาอังกฤษจึงเข้ามามีบทบาทในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างคุณประโยชน์ต่อประเทศชาติอย่างมากมายมหาศาล อย่างไรก็ตามโรงเรียนและสถาบันทางการศึกษาในประเทศไทยก็ยังคงสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ เพราะประเทศไทยมีเพียงภาษาไทยเป็นภาษาแม่และภาษาราชการเท่านั้น เมื่อเป็นเช่นนี้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษจึงมิได้เน้นให้นักเรียนนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ทำให้นักเรียนขาดความเคยชิน หรืออาจจะมีความเคยชินแต่ยังไม่พอ จึงไม่เพียงพอต่อการที่จะทำให้ทุกคนพูดภาษาอังกฤษได้อย่างคล่องแคล่วเป็นธรรมชาติ ฉะนั้นครูจึงต้องทำความเข้าใจกับสภาพความเป็นจริงในปัจจุบัน แล้วแสวงหาหนทางที่จะทำให้นักเรียนเกิดความเคยชินกับภาษาอังกฤษตั้งแต่เขาเริ่มเรียนในระดับประถมศึกษาซึ่งในเบื้องต้นนั้นอาจไม่ต้องคาดหวังถึงขนาดให้เขา “พูดได้” เพียงแต่ให้พวกเขา “ได้พูด” ก็คงจะพอ แม้ในปัจจุบันสภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยจะเปลี่ยนไปจากเดิมในอดีตมาก เด็กไทยสนุกกับการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น เนื่องจากมีกิจกรรมการเรียนการสอนแบบใหม่ที่น่าสนใจ มีเกมมีเพลง มีอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัยดึงดูดให้นักเรียนรักเรียน มีวิธีการสอนที่ใช้การสื่อสารซึ่งเน้นการสนทนาตามสถานการณ์เป็นหลัก เพื่อให้นักเรียนเคยชินกับคำศัพท์และรูปประโยคเกิดการเรียนรู้และสามารถนำไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง แม้กระนั้นก็ตาม เด็กไทยรุ่นใหม่ก็ยังคงไม่สามารถนำภาษาอังกฤษไปใช้ตามสถานการณ์ในสภาพความเป็นจริงได้ สาเหตุก็คือ ขาดความต่อเนื่อง เพราะเมื่อนักเรียนได้รับการฝึกรูปประโยคในการสนทนาที่โรงเรียนแล้วพอกลับถึงบ้านก็จะมีโอกาสได้ใช้อีกเพราะในครอบครัวไม่มีใครพูดภาษาอังกฤษด้วย เมื่อไม่มีโอกาสได้ใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน การที่จะให้เด็กนักเรียนไทยพูดภาษาอังกฤษได้อย่างคล่องแคล่ว ไม่ต้องนึกคิดเป็นภาษาไทยก่อนในสถานการณ์ที่ต้องใช้จริง ๆ คงเป็นไปได้ยากมาก ซึ่งแตกต่างจากเด็กนักเรียนในประเทศที่เขาใช้ภาษาแม่และภาษาอังกฤษควบคู่กันไปในชีวิตประจำวัน มีภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองและเป็นภาษาราชการด้วย อย่างเช่น มาเลเซีย สิงคโปร์ ฮองกง ฟิลิปปินส์ เป็นต้น (เฉลิมพล ดาวเรืองและคณะ, 2539. หน้า 55-56)

นอกจากนี้กลวิธีการเรียนมีความสำคัญและจำเป็นต่อการเรียนภาษาอังกฤษเป็นอย่างมากเนื่องจากปัจจุบันมีการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นการเรียนที่ให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง คือผู้เรียนต้องมีความสามารถในการศึกษาค้นคว้า แสวงหาความรู้และกลวิธีการเรียนในรูปแบบต่างๆ เพื่อนำไปประยุกต์ใช้เป็นกลวิธีของตนเอง ซึ่งผู้สอนเป็นผู้ที่มีความสำคัญในการให้ความช่วยเหลือสนับสนุนส่งเสริมผู้เรียนให้สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองและใช้กลวิธีการเรียนของตนเองสำหรับนักศึกษาไทย แม้จะเรียนภาษาอังกฤษมาเป็นเวลากว่า 10 ปี ก่อนจะเข้าเรียนต่อระดับอุดมศึกษา แต่ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาส่วนใหญ่ยังอยู่ในระดับไม่น่าพอใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้ไวยากรณ์อังกฤษในภาษาเขียนให้ถูกต้องและปริมาณ คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ใช้พูดหรือเขียนค่อนข้างจำกัดจึงเป็นอุปสรรคใหญ่ในการ ฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาอังกฤษได้ดี ทั้งนี้เนื่องจากชีวิตประจำวันของคนไทยส่วนใหญ่ไม่จำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษ สื่อมวลชนแทบทุกอย่างเสนอข้อมูลข่าวสารเป็นภาษาไทย สิ่งแวดล้อมรอบตัวผู้เรียนที่จะให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกใช้ภาษาอังกฤษนอกห้องเรียนจึงหาได้ไม่มากนัก ผู้เรียนที่เก่งภาษาอังกฤษต้องเป็นคนที่สนใจอยากฝึกภาษาอังกฤษ ขวนขวายหาความรู้เกี่ยวกับภาษาอังกฤษอยู่เสมอ พยายามเพิ่มให้แก่ตนเอง หรือหากวิธีในการเรียนรู้ภาษาเพื่อให้ตนเองได้พัฒนาไปสู่ความสำเร็จในการสื่อสารภาษาอังกฤษ (นันทกา ทาธุติและคณะ, 2542. หน้า 15-16)

ความสำคัญของกลวิธีการเรียนภาษาดังกล่าวทำให้ผู้ศึกษาค้นคว้ามีความสนใจจะศึกษากลวิธีการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและทักษะการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ปีการศึกษา 2549 เนื่องจากข้อมูลการวัดผลประเมินผลการเรียนของโปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์ต่ำ กล่าวคือนักศึกษาร้อยละ 60 มีผลการเรียนในระดับคะแนนต่ำกว่าร้อยละ 60 และมีนักศึกษาเพียงร้อยละ 40 ที่ผ่านเกณฑ์ในระดับคะแนนร้อยละ 60 ขึ้นไป ผู้ศึกษาค้นคว้าจึงต้องการศึกษานักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและดำมีการใช้กลวิธีการเรียนอย่างไร และนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันจะมีการใช้กลวิธีการเรียนต่างกันหรือไม่

จุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษากลวิธีการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและทักษะการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ปีการศึกษา 2549
2. เพื่อเปรียบเทียบกลวิธีการเรียนของนักศึกษาที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและทักษะการเรียนระหว่างนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกับนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ปีการศึกษา 2549

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีกลวิธีการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและทักษะการเรียนแตกต่างกับนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อนำการใช้กลวิธีของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ
2. เพื่อเป็นสารสนเทศให้แก่ผู้กำหนดหลักสูตรและผู้สอนเพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและทักษะการเรียนต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
  - 1.1 ประชากร คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและทักษะการเรียน จำนวน 735 คน
  - 1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและทักษะการเรียน ปีการศึกษา 2549 จำนวน 286 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของยามานะ (Yamané, 1967. หน้า 886) โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น
2. ตัวแปรที่ศึกษา
  - 2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและทักษะการเรียน ซึ่งแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ กลวิธีการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและทักษะการเรียนรู้

3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือแบบสอบถามกลวิธีในการเรียนภาษาอังกฤษ 1 ฉบับ โดยผู้ศึกษาค้นคว้าได้นำมาจากแบบสำรวจกลวิธีในการเรียนภาษาของกาญจน์พิชชา ถวิลไทย (2548) ที่ได้ปรับปรุงมาจากแบบสำรวจกลวิธีในการเรียนของ รีเบคก้า แอล อ็อกฟอร์ด (Rebecca L. Oxford)

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. กลวิธีการเรียน หมายถึงเทคนิควิธีการเรียนรู้ที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถปรับตัวในการเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมี 6 กลวิธี ดังนี้

1.1 กลวิธีการจำอย่างมีประสิทธิภาพ (Memory strategies) เป็นวิธีการช่วยให้ผู้เรียนสามารถแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการเรียนภาษา โดยการรวบรวมข้อมูลหรือความรู้ต่างๆ ไว้ในสมองและสามารถนำความรู้นั้นมาใช้ในการสื่อสารได้ในเวลาที่ต้องการ เช่น การจัดกลุ่มคำเพื่อช่วยในการจำ การใช้ท่าทาง

1.2. กลวิธีการใช้กระบวนการทางความคิด (Cognitive strategies) เป็นวิธีการช่วยให้ผู้เรียนเป็นผู้คิดและกำหนดการกระทำด้วยตนเอง เพื่อการมีส่วนร่วมในการเรียนภาษา วิธีการนี้สำคัญต่อการเรียนรู้ภาษาและเป็นวิธีการที่ผู้เรียนใช้มากที่สุด เช่น การฝึกปฏิบัติ การจดจำ และใช้กฎเกณฑ์รูปแบบของภาษา

1.3 กลวิธีการชดเชยข้อบกพร่องในการใช้ภาษา (Compensation strategies) เป็นวิธีการที่ผู้เรียนนำมาใช้ในการแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่พบในการเรียนและการใช้ภาษาเพื่อเอาชนะข้อจำกัดทางภาษา เช่น การเดาโดยใช้เครื่องชี้แนะทางด้านตัวภาษา การเปลี่ยนไปใช้ภาษาแม่ การพูดแบบอ้อม การใช้คำเหมือน หรือการใช้คำอธิบายขยายความ

1.4 กลวิธีการจัดระบบและประเมินการเรียนรู้ (Metacognitive strategies) เป็นวิธีการที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถควบคุมกระบวนการทางความคิดหรือสติปัญญาของตนเองได้ และประสานกระบวนการเรียนรู้ของตนเอง เช่น การกำหนดเป้าหมายและจุดประสงค์ในการเรียน การประเมินการเรียนรู้ของตนเอง

1.5 กลวิธีด้านจิตพิสัย (Affective strategies) เป็นวิธีการที่ผู้เรียนใช้เพื่อควบคุมอารมณ์และแรงจูงใจ ทักษะคิดในการเรียนภาษา เช่น การผ่อนคลายกล้ามเนื้อ การพูดให้กำลังใจตนเองเพื่อเสริมแรงในการเรียน การพูดคุยกับบุคคลอื่นเกี่ยวกับความรู้สึกของตนในการเรียนภาษา

1.6 กลวิธีทางสังคม (Social strategies) เป็นวิธีการที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อสารกับบุคคลอื่นอย่างเหมาะสม เช่น การทำงานร่วมกับผู้อื่น การตระหนักรู้ในความคิดและความรู้สึกของผู้อื่น

2. วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและทักษะการเรียนรู้ หมายถึง รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานบังคับ ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์กำหนดให้นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ที่ศึกษาระดับปริญญาตรี ทุกคนเรียน

3. นักศึกษา หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์และลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและทักษะการเรียนรู้ ซึ่งแบ่งเป็น 2 กลุ่มคือ

3.1 นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงหมายถึง นักศึกษาที่มีผลการเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและทักษะการเรียนรู้ 60 เปอร์เซ็นต์ขึ้นไป

3.2 นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำคือนักศึกษาที่มีผลการเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและทักษะการเรียนรู้ต่ำกว่า 60 เปอร์เซ็นต์

